

Husinecký zpravodaj

číslo 263, duben 2025, ročník XXVI

Otázky pro starostku

Jaká je reakce na snížení počtu svozů komunálního odpadu a zavedení svozu biologicky rozložitelného odpadu?

Musím se přiznat, že jsem měla zpočátku určité obavy ze zavedení svozu hnědých popelnic na biologicky rozložitelný odpad. O to víc mě mile překvapil velký zájem – hned na začátku dubna si tyto popelnice vypůjčilo již 130 domácností.

Při prvním svozu, který proběhl 1. dubna, bylo na naši kompostárnu svezeno celkem 40 popelnic, přičemž hmotnost odpadu dosáhla přibližně jedné tuny. Velmi si vážím toho, s jakou pečlivostí třídíte – v celém svozu jsme našli jen jednu tašku s komunálním odpadem a dvě plechovky. Věřím, že šlo o nedopatření, a doufám, že do budoucna nebude nutné každý svoz ručně přebírat a kontrolovat.

Děkuji Vám všem za zodpovědný přístup – nejenže šetříme náklady na svoz komunálního odpadu, ale zároveň tím pomáháme přírodě a dáváme biologickému odpadu smysluplné využití.

Jaké jsou odezvy na méně častý svoz odpadu?

Vnímám, že změna z týdenního na čtrnáctidenní svoz komunálního odpadu je pro některé domácnosti nezvyklá a může být zpočátku nepříjemná. Rozumím tomu – každá změna potřebuje čas, než si na ni zvykneme.

Svoz bude probíhat pravidelně každý sudý týden – v úterý odvážíme bioodpad, ve čtvrtek komunální odpad. První čtvrtek, kdy neproběhl svoz, jsme využili i ke kontrole – prošli jsme všechny vyložené popelnice ve městě. Řada nádob byla naplněna sotva do čtvrtiny – majitelé je pravděpodob-

ně připravili automaticky, ze zvyku. Kapacita jim vystačí.

U plných popelnic jsme provedli kontrolu obsahu – v několika případech bylo zcela zřejmé, že domácnost netřídí. Bohužel, právě to je často důvodem, proč popelnice přetéká. Podělím se s vámi o několik fotografií – mluví za vše.

Jak to vypadá na sídlišti? Budou kontejnery stačit?

Na sídlišti je situace trochu jiná než v rodinné zástavbě – kontejnery jsou anonymní a není možné zpětně dohledat, která domácnost netřídí. Ve čtvrtek kontejnery plné nebyly a byl v nich i odpad, který tam nepatří. Mrzí mě, když vidím nesešlapané PET lahve, velké krabice nebo dokonce oblečení v kontejneru na směsný odpad, který stojí hned vedle nádob na tříděný odpad. Takový obrázek je zbytečný a smutný.

Ano, může se stát, že kontejnery na tříděný odpad jsou plné – zejména v určitých dnech. Právě proto jsme zavedli

každodenní kontrolu stanovišť kontejnerů, a v případě potřeby je okolí ihned uklizeno.

Ráda bych také připomněla, že sběrný dvůr je otevřen dvakrát týdně – ve středu a v sobotu. Můžete tam odvézt objemnější odpad, papír, kovy, bioodpad nebo plasty. Využijte tuto možnost, pokud máte doma větší množství vytríděného odpadu.

Sledujeme situaci a zvažujeme posílení kapacit i rozšíření míst pro tříděný odpad, pokud se ukáže, že současné rozmístění nestačí.

Možná to poslední dobou vypadá, že jsme posedlí odpadem – fotíme popelnice, kontrolujeme kontejnery, řešíme třídění... Ale věřte, nejsme třídící fanatici. Jen nám záleží na tom, aby náš společný domov zůstal čistý, přehledný a funkční. A k tomu patří i pořádek v odpadech.

Přes veškeré potíže s tříděním jsme v oblasti zpětného odbě-

ru elektrozařízení zaznamenali úspěch. Za naši snahu jsme získali zlatý certifikát Ekologická firma od společnosti ASEKOL. Díky všem, kteří staré elektrospotřebiče odkládají na správné místo – má to smysl!

Přeji vám všem krásné Velikonoce, ať si užijete svátky jara v klidu, s rodinou, na zahradce nebo jen tak na slunci. A i když nás někdy sva-

zují různé předpisy, zákazy a novely – třeba ta poslední o zákazu pálení zahradního odpadu – nenechme si vzít radost ze života.

Pálit čarodějnice a opékat buřty je stále povoleno! Tak se nezapomeňte zastavit, usmát se, odpočinout si a užít si jaro všemi smysly.

A pokud jste ještě nestihli, projděte se po našem městě. Máme novou jarní výzdobu – usměvaví králíci, barevné kytičky a veselé dekorace jsou doslova na každém kroku. Mám z toho velkou radost a všem, kdo se na výzdobě podíleli, patří velké poděkování.

Díky patří také dětem ze školy, které se do výzdoby zapojily – jejich ručně malované zajíčky a kraslice přinesly do našeho města opravdovou radost a kouzlo jara. Váš talent a nadšení jsou vidět na každém kroku!

Ludmila Pánková, starostka

Společenská kronika

Uvádíme 75., 80., 85. výročí narození, od 90 již každý rok.

Životní výročí v době od 15. 4. 2025 do 30. 6. 2025 oslaví:

Jaroslava ZEZULKOVÁ, Husinec
Bohuslav KRÁLÍČEK, Husinec
Marie LEDREROVÁ, Husinec
Václav VRHEL, Husinec

Zdeněk SVOBODA, Husinec
Josef CHMEL, Husinec
Anna MILLEROVÁ, Husinec

Oslavencům srdečně blahopřejeme!

Noví občané našeho města:

Novými občanky města Husinec jsou Josef MACHULDA, Nathálie SHUHOVÁ a Petr KORITAR.

Rodičům blahopřejeme!

Místní poplatky na rok 2025

Poplatky za odpady, psy a pronájmy pozemků je možné uhradit bezhotovostně na běžný účet KB 2621281/0100, v.s. – číslo popisné nebo v hotovosti na MěÚ Husinec.

Splatnost poplatku je dle příslušné vyhlášky do 30.04.2025.

Beseda o handicapu

V úterý 18. března nás opět navštívili lidé s handicapem. Tentokrát se jednalo o muže ochrnutého po pádu z kola. Druhý z nich byl trenér. V první části setkání nám promítali videa, u kterých mnozí z nás raději zavírali oči. Ukázali nám, jak často zbytečně riskujeme a nedomýšlíme následky. Zdůraznili, že k úrazu může dojít i při běžné každodenní činnosti. Upozornili nás na důležitost dodržování bezpečnosti a nošení správných ochranných pomůcek, jako jsou helmy, páteřáky při snowboardu a další. V druhé části besedy vyprávěli o životě s handicapem, o omezeních a možnostech, které s sebou přináší. O tom, jak se život během okamžiku může obrátit vzhůru nohama. Věřím, že si mnozí z nás z tohoto setkání odnesli důležité ponaučení.

Bruslení

I letos jsme se vydali si zabruslit na zimní stadion do Vimperka. Moc se nám tam líbilo a dvě hodiny utekly jako voda. Kluci si zahráli hokej, holky zkoušely piruety, hráli na honěnou a někteří bruslili poprvé.

První pomoc není žádná věda

Ve čtvrtek 20. února navštívili školu hasiči z Vlachova Březí s přednáškou o první pomoci. Během dvou vyučovacích hodin se žáci 7. a 8. třídy seznámili s kardiopulmonální resuscitací (KPR), jejím významem a správným provedením. KPR si žáci vyzkoušeli, jak na figuríně, tak i na sobě. Naučili se také používat automatizovaný externí defibrilátor (AED). Druhá část byla věnována krvácení a jeho zastavení. Žáci ošetřovali zraněné ucho a prst, zatímco na paní učitelce bylo názorně předvedeno tepenné krvácení a možnosti jeho zastavení.

Prachatický klíček

V letošním roce se okresní kolo recitační přehlídky konalo v prostorách Muzea české loutky a cirkusu v Prachaticích. Naši školu reprezentovalo 5 recitátorů. Ondřej Turek, Melany Motlová, Vojtěch Bláhovec, Matěj Veselý a Michal Maun. V silné konkurenci se naši žáci neztratili a odvezli jsme si 3 ocenění a z toho dokonce dva postupy do krajského kola. Míša Maun získal ocenění za předání představy divákovi a Melanka a Matěj ve svých kategoriích zvítězili.

Krajské kolo recitace

V úterý 1. dubna jsme se vydali do Českých Budějovic, kde se konalo krajské kolo dětských recitátorů. Matěj, náš zkušený recitátor přednášel povídku od Miloše Kratochvíla a Melanka text od Martiny Drijverové. Letošní ročník se konal v krásných prostorách Jihočeského muzea, kam měli všichni účastníci přehlídky volný vstup a mohli si projít veškeré expozice, což opravdu stálo za to.

Oběma patří velké díky za reprezentaci naší školy, za přípravu a radost z přednesu. Poděkování patří i rodičům a prarodičům, kteří nás na přehlídku doprovodili.

Zdenka Nová

Divadelní představení

I letos k nám zavítalo divadlo z Hradce Králového. První ukázka se jmenovala Vzbuření v blázinci, druhá Don Quichot de la Mancha a třetí Zbožná Marta. Ve 3. ukázce si zahrály i dvě naše spolužačky z 9. třídy. Představení bylo opět poučné i velmi zábavné.

Čokoládovna

V úterý 25.3. jsme se vydali s hospodářskou komorou na exkurzi do čokoládovny v Drahonicích. Přivítali nás plným stolem dobrého jídla, mohli jsme si vybrat koláče, citronové sušenky, italský chléb....Následoval základní výklad o výrobě čokolády. Poté jsme si vyzkoušeli výrobu vlastní tabulky čokolády. Mohli jsme si do ní přidat různé cukrářské kousky. Pak jsme si vyzkoušeli malování pomocí čokolády v plničkách na pečicí papír. Výrobky jsme dali do lednice ztuhnout. Mezitím jsme si mohli zakoupit různé čokoládové výrobky jako dárky domů. Exkurze se nám moc líbila.

Stalo se

Vynášení zimy a vítání jara

Každoroční tradice přelomu ze zimy do jara se konala z 5. na 6. dubna. Sobotní pohádka Kašpárek v dračí jeskyni proběhla sice v komornějším počtu diváků, ale i tak se nám poté povedlo Moranu jako symbol zimy vyparádít. Neděle se již nesla ve znamení bubnování

a říkanek a přitáhla pozornost i kolemjdoucích. Zapálení Morany a hození do potoka je pro všechny vždy zážitkem. Něco staré končí a to nové začíná. Radost z vyhánění zimy a vítání jara podtrhlo i slunce, které nám všem po zimě chybělo. **Krásné jaro všem!**

Zájemkyně z Husince absolvovaly kurs nordic walking (severská chůze) s instruktorem, bylo to perfektní. Od té doby chodíme pouze s hůlkami.

HUSINECKÉ KŘESLO

Host: herec Oskar Hes

Kdy: 13. května 2025 - 18:00

Kde: kulturní dům Husinec

Vstupné: 200 Kč

Předprodej od 17. 4. 8:00 na MěÚ Husinec
a od 10:00 na www.ticketlive.cz

Církev bratrská v Husinci zve na

Velikonoční VÝLET

21. DUBNA 2025

- Ráno
(09.00) Sraz na křižovatce mezi
Úlehlí a Liběticemi

Okružní procházka přes
Švejcárovu Lhotu, okolo
Koblského dolmenu
k rozhledně

Šupačka na louce pod
rozhlednou

Návrat k autům

- V poledne
(cca 12.00)

Posezení na zahradě
u Chánů na mlýně ve
Vlachově Březí

náčení trasy

ZUMŠ Vlachovo Březí
a Město Husinec vás zvou na

TANČE

Přehlídka tanečních oborů
 ✦ ZUMŠ Vlachovo Březí
 ✦ ZUMŠ Prachatic
 ✦ ZUMŠ Vimperk

pondělí
28. 4. 2025
od 18:00

♦ ♦ ♦ ♦ ♦
Kulturní dům
Husinec

Vstupné
100,- Kč

MĚSTO HUSINEC VÁS ZVE NA

JARNÍ

setkání seniorů

OD 14:00 HODIN V KULTURNÍM DOMĚ

24 DUBEN | 2025

PROGRAM

- 🎵 HUDBA PANA BERÁNKA – K Tanci I POSLECHU
- 🎤 VYSTOUPENÍ DĚTÍ ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY
- 🧠 VĚDOMOSTNÍ KVÍZ O CENY
- 🖼️ PROMÍTÁNÍ VIZUALIZACE OBCHVATU HUSINEC
- 👤 OBČERSTVENÍ OD VOJTY

PŘIJĎTE SE S NÁMI POBAVIT

VZPOMÍNKOVÁ JÍZDA K 80. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ JIHOZÁPADNÍCH ČECH

středa 7. května 2025

① Protivín
9.00 – 10.00 hodin

② Vodňany 10.15 – 10.45 hodin

③ Bavorov
11.00 – 11.30 hodin

④ Vlachovo Březí
12.00 – 13.15 hodin

⑤ Husinec
13.30 – 14.00 hodin

5. pěší

26. pěší

⑨ Netolice 16.45 – 17.30 hodin

⑧ Lhenice
15.45 – 16.15

⑦ Vítějovice 15.30 – 16.00 hodin

⑥ Prachatice
14.15 – 15.15 hodin – dělení kolony

Národní rada Klubu českého pohraničí

spolu s Jihočeskou krajskou radou KČP
Jana Žižky z Trocnova

Vás zvou na

CELOSTÁTNÍ OSLAVU

**80. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČSR
RUDOU ARMÁDOU A SPOJENCI**

V ROCE 1945

*Oslava se koná u Pomníku míru v obci Vítějovice,
okres Prachatice na jihu Čech*

v sobotu 10. května 2025 od 14:00 hodin

*Program: nástup vlajkonošů a čestné stráže, položení věnců a kytic, hymny osvoboditelů,
zahájení, projevy, prohlášení k míru, uctění obětí války minutou ticha a večerkou, rozloučení*

ZÁPIS UCHAZEČŮ

ZUŠ VLACHOVO BRČEZI

školní rok 2025/26

(vč. poboček Husinec a Strunkovice nad Blanicí)

průřimaci řízení

Taneční obor

19. 5. 2025

od 15.00 do 18.00 hod

Hudební obor

19. a 20. 5. 2025

od 15.00 do 18.00 hod

Nezletilí uchazeči o studium v ZUŠ se musí dostavit s rodiči!

Bližší informace : www.zumsvb.cz nebo tel.

388 320 198, 605 184 734.

BĚH PRO ZDRAVÍ městem Husinec

Čtvrtek

1.5. 2025

ve 14. 00 hodin

areál Ostrovec

(na Kolbišti)

Přijďte si zaběhat pro zdraví a radost!

Všichni jsou vítězi. Délku trati si určí každý sám.

Kategorie: děti, ženy, muži, kmeti

Tratě: 100m, 400m, 800m, 2000m

Ceny pro každého účastníka
+ sladké odměny pro děti

Pořádá město Husinec

ZRYCHLUJEME HUSINEC

www.cetin.cz

Chcete mít i u vás doma špičkové připojení k internetu?

Společnost CETIN a. s. v České republice provádí postupnou obnovu stávající metalické sítě. Místo ní buduje zcela novou optickou síť, která přináší vysokorychlostní internet a další digitální služby v nejvyšší kvalitě.

Rychlost připojení až
2 Gb/s při pokrytí optickou sítí

Stabilní pevný internet
bez ohledu na počasí

Nejvyšší kvalita připojení pro
desítky zařízení současně

Dovolujeme si Vás oslovit s nabídkou BEZPLATNÉHO ZAVEDENÍ OPTICKÉ SÍTĚ DO VAŠEHO DOMU.

Na připojení Vašeho domu spolupracujeme s O2 Czech Republic a.s., který má na starosti lokalitu Husinec a Horouty.

Máte-li již teď jakékoli otázky, neváhejte kontaktovat přímo našeho partnera

Jméno a příjmení: Kamil Hrabá

Email: kamil.hraba@o2.cz

Telefon: +420 774 129 257

Web: www.o2.cz

Přijďte oslavit dětský den s Tlapkovou patrolou!

Oslavte den dětí
ve stylu s maskoty
tlapkové patroly v
nadživoťní velikosti.
Souřezě, odměny,
hudba, fotokoutek,
občerstvení od
dobrovolných
hasičů a mnoho
dalšího...

**7.6 2025
OD 14.00**

Areál ZŠ M.J.Husa

Vstup zdarma

Husovy oslavy a Husfest 2025

K letošnímu výročí 610 let od upálení našeho rodáka Mistra Jana Husa jsme se snažili připravit takový program, který vás všechny zaujme a zároveň bude důstojnou připomínkou jeho odkazu. Vyslyšeli jsme vaše četná přání o přesun festivalu Husfest opět do areálu Slavoje Husinec. Husfest, jehož 10. ročník se letos uskuteční, přivítá poprvé dva velké a rovnocenné headlinery. A to jednak velice oblíbenou metalovou kapelu Arakain, a jednak neméně známou zpěvačku Annu K s kapelou. Tyto dva doplní vám již dobře známá "růžová kapela" Maniac. Poprvé se u nás na festu představí punková kapela Cela pro Klárku, která Husfest zahájí, následovaná kapelou Smash (tvořená bývalými členy kapely Mash). Na závěr po půlnoci pak vystoupí již husineckými návštěvníky prověřená rokenrolová kapela Crazy Dogs. Vstupenky jsou již v prodeji a jejich cena se oproti minulému roku nemění. Na místě bude vstupné stát 400 Kč, v předprodeji na [ticketlive.cz](https://www.ticketlive.cz) můžete koupit lístek za 300 Kč. Opět je pro vás připravena také možnost nákupu levnější vstupenky na městském úřadě za cenu 280 Kč. Jak jsme již zmínili, tak letošní Husfest se bude konat v pátek v areálu Slavoje Husinec. Naší snahou bude, abychom na Slavoji současně zachovali i pouť a oblíbené pouťové atrakce.

Husovy oslavy nabídnou v sobotu 5. července program pod pergolou na MěÚ, kde bude od odpoledne tradiční sousedské posezení s kapelami. Večerní program pak samozřejmě nabídne lampionový průvod městem, stejně jako pietní vzpomínku a mini koncert v zahradě CMJH.

Husovy oslavy v neděli 6. července proběhnou tak, jak jste již zvyklí, tedy v dolním parku, kde se budou konat tradiční trhy doprovázené koncerty a vystoupeními. Těšit se můžete na koncert Poutníků nebo Malou muziku Nauše Pepíka či na Malou dudáckou ženskou muziku. Pro tento výroční rok pak chystáme celodenní nedělní program v zahradě CMJH, který bude zaměřen převážně na přednášky.

Na závěrečný koncert výročních Husových oslav se moc těšíme, jelikož budeme mít tu čest opět po pár letech přivítat Jihočeskou filharmonii, která pro letošní rok uvede komponovaný program "Sólo pro smyčce", ve kterém uslyšíte díla J. S. Bacha, L. Janáčka či A. Dvořáka.

Kompletní program Husových oslav zveřejníme během příštího měsíce na webových a facebookových stránkách města. Samozřejmě bude také součástí příštího čísla zpravodaje.

Za město Husinec radní Ondřej Babka.

Otevírací doba Pošty partner v Husinci od 22.4.2025

Pondělí	9-12 hod
Úterý	12-15 hod
Středa	14-17 hod
Čtvrtek	9-12 hod
Pátek	11-14 hod

tel.: 704 012 416

Prokopovo náměstí 43, 384 21 Husinec

ZAHRADNICTVÍ HUSINEC

OTEVÍRÁME OD 3. KVĚTNA

OTEVŘENO KAŽDÝ DEN 24H

PRODEJ V LUČNÍ ULICI

S MOŽNOSTÍ PŘIVOLÁNÍ OBSLUHY (SAMOOBSLUHA)

-NA VÝBĚR MÁME SPOUSTY LETNÍČEK : PETUNIE, FUCHSIE,

LOBELIA, MUŠKÁTY PŘEVISLÉ NEBO VZPŘÍMENÉ, BEGONIE,

PETUNIE MNHOHOKVĚTÉ, VOSKOVKY A TD...

-TAKÉ MÁME SADBŮ ZELENINY A TO PAPRIKY, RAJČATA,

OKURKY, CUKETY, 5 DRUHŮ OKRASNÝCH DÝNÍ A NEBO DÝNĚ

GOLIAŠ A TD ... BUDU VELICE RÁD, KDYŽ MĚ NAVŠTÍVÍTE !

90% KVĚTIN JSEM SI VYPĚSTOVAL SÁM

MULTIŽÁNROVÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

Husfest

04. 07. 2025 | 17:00 10. ROČNÍK

ARAKAIN

ANNA K

MANIAC • SMASH

CELA PRO KLÁRKU • CRAZY DOGS

AREÁL SLAVOJE HUSINEC

Vstupenky na místě 400 Kč | v předprodeji 300 Kč

Vstupenky pro Husinec na MěU za 280 Kč

TICKET LIVE

Jaro, slunce a... překvapení?

Jaro je konečně tady! Po měsících zimní šedi se příroda probouzí k životu, stromy se zelenají, kytky rozkvétají a ptáci vesele zpívají. Člověk by si rád užil procházku parkem nebo vyrazil na výlet do přírody, ale ouha! Namísto idylických pohledů na probouzející se krajinu si musí dávat pozor, kam šlape. Protože kde nepřistane noha, tam přistane... no, řekněme si to narovinu: psí exkrement.

Ano, vážení pejskaři, řeč je o nás. Tedy ne o těch zodpovědných, kteří po svých čtyřnohých parťácích poctivě uklízejí. Těm patří vřelé díky a zlatá medaile za slušnost. Ale co

ti ostatní? Ti, kteří dělají, že nic nevidí, nebo snad doufají, že jejich miláček vykonal potřebu nějakým zázrakem neviditelně? Pytlíky na exkrementy jsou k dispozici, koše nejsou nedostatkovým zbožím a přesto... stále se na chodnících, trávnících i dětských hřištích objevují nechtěné „dárky“.

A teď k dalším mistrům nepořádku. Proč si někteří lidé myslí, že když do přírody přinesou jídlo a pití, nemusí už myslet na to, co s obaly? Pokud je někdo schopen přitáhnout do lesa dvoulitrovou lahev limonády a balení chipsů, měl by být snad stejně schopný odnést prázdné obaly zpátky. Ale kdepak! Někde je pohodit do trávy nebo nacpat do křoví je přece tak pohodlné.

A vrchol všeho? Piknikové dýchánky, po nichž zůstává bojiště připomínající místo, kde se právě konal festival nepořádku. Obaly od pizzy, papírové tácky, plastové láhve... Ach, jaká poezie! Jen kdyby to nebyla poezie odpadkového věku.

Takže milí spoluobčané, pojďme si udělat malý jarní úklid nejen ve skříních, ale i v hlavách. Pokud máme psa, uklízejme po něm. Pokud si nosíme do přírody jídlo, odnesme si i odpadky. Protože pořádek v našem okolí začíná i končí u každého z nás.

A na závěr jednoduchá rovnice: méně nepořádku = krásnější jaro.

ODVOZ ODPADŮ 4-6/2025

Bioodpad

každý sudý týden v úterý

1.4., 15.4., 29.4., 13.5., 27.5., 10.6., a 24.6.

Komunální odpad

každý sudý týden ve čtvrtek

3.4., 17.4., 1.5., 15.5., 29.5., 12.6., a 26.6.

80 let od konce druhé světové války

Druhá světová válka, nejkrvavější konflikt v dějinách lidstva, zasáhla téměř celý svět. Mezi lety 1939 a 1945 si vyžádala více než 70 milionů obětí, proměnila města v ruiny a přinesla nepředstavitelné utrpení. Pro naši zemi znamenala šest let okupace, perzekuce i statečné-
ho odboje.

Kořeny tohoto tragického období však sahají už do roku 1938, kdy Mnichovská dohoda uvrhla Československo do nelehké situace. Pod tlakem velmocí přišlo o rozsáhlá území, včetně oblastí, kde Němci netvořili ani polovinu obyvatelstva. Mezi takové regiony patřil i okres Prachatice. Podle sčítání lidu z roku 1930 zde žilo 275 184 Čechů a 74 655 Němců. Přesto bylo 6. října rozhodnuto, že Prachatice byly přirčeny Německu.

Válka však nebyla jen sérií mezinárodních dohod a velkých bitev. Dotkla se každého města a vesnice, každé rodiny i jednotlivce. Dnes, po 80 letech od jejího konce, si připomeňme tuto temnou kapitolu naší historie – očima těch, kteří ji zažili.

Záborem Prachatic se Husinec ocitl na samotné hranici obsazeného území a pro mnohé utečence se stal hlavním útočištěm.

„Když zavřeli Prachatice, stáli jsme tady u oken. Do 23 hodin museli všichni Prachatice opustit. Kdo neutekl, musel tam zůstat. Lidé utíkali přes přehradu s žebříňáky, vozíky, nesli děti i skromné zásoby. A všechno to proudilo sem. Každá místnost byla obsazená. Lidé spali ve sklepích i na půdách. Husinec byl najednou přeplněný. To byl začátek války.“

„Maminka se s rodiči musela vystěhovat,

i když dědeček nejdříve nechtěl. Vždyť tam žili celý život. Ale když prachatičtí Němci začali pochodovat ulicemi a Češi se ve spěchu stěhovali, uznal, že musí odejít. Na poslední chvíli se maminka vydala do Husince shánět ubytování. Všude bylo plno. Na mostě potkala pana Ježka ze Zárek, který jí nabídl podkrovní místnost v jejich domě. Babičku si vzali k sobě, aby uvolnili místo. Tehdy panovala obrovská solidarita.“

cí a přes Vodňany a Protivín vpochodoval do vnitrozemí Čech. Tímto aktem byla zahájena okupace zbytku Československa a vyhlášen Protektorát Čechy a Morava. Okupace přinesla další vlnu perzekucí, zatýkání a nucené germanizace, která trvala až do konce války v roce 1945.

Slavnostní projevy při vítání Němců 8. 10. 1938 v Prachaticích.

Oslavy Němců při záboru Prachatic 8. 10. 1938.

Zabráním Sudet utrpení neskončilo. 19. března 1939, brzy ráno, překročil 1. prapor IR85 hranice pod Výrovčí-

„V bytě, co teď bydlíme, bydlel za války četník. Jeho syn prodával u Plachty v drogerii. Měl ještě dceru a ta se vdávala. Potřebovali kam dát šaty těch dvou dětí a toho jejich zeťáka. Tak chtěli po tátovi udělat skříň. Táta s Petrem mu udělali skříň, a ještě nějaký botník. Přišli dva chlapi v koženákách

Výzdoba Prachatic při záboru 8. 10. 1938.

a tátu odvedli. Ani nedopil kafe. Týden jsme o něm nevěděli. Pomohl nám pan Čaja. Paní Čajová tenkrát říkala, že je to stálo prase. Jezdil s Pragovkou na dřevo. Jako kluci jsme mu vždycky připravovali šest pytlů kvalitního bukového dříví, když jel na Prahu, aby to tahalo.

Strhávání hraničních sloupků (rok 1938).

Dělali se tady (továrna na nábytek na Sirkovně) skříně pro lágry. Jednoduché, natřené jen hydrovoskem. Čaja naložil skříně a jel do Prahy. Řekl, že to jsou jeho zaměstnanci a že jim materiál daroval, že si s ním mohli dělat, co chtěli. Tátu přivezl zpátky.

Táta se stáhnul a přestal se stýkat s lidmi. Nevěděl tehdy, kdo ho udal. Měl strach. Až po válce mu Čaja prozradil, kdo ho udal. Soused za zdí!“

„V Husinci byly také německé a smíšené rodiny. Za války se ale většinou chovaly slušně. Některé děti jezdily do Vodňan, do německé školy. Jeden pán bydlel v Zá-

řekách a ten nám občas něco vyprávěl. Máma byla Němka, táta Čech. Máma chtěla, aby se syn přihlásil k německému občanství. Chtěla, aby mu soukmenovci domluvili. Tak mu domlouvali tím, že ho zmlátí. Přesto nebo právě proto se přepsat nenechal a možná si tím zachránil život.

Jiný byl zase v kanceláři ve Znak. Byl Němec a vzal si Češku. Myslel si, že se tím vyhne frontě. Povolávací lístek dostal zrovna v den svatby. Odešel na východní frontu. Nikdy o válce nemluvil. Jen říkal, že to bylo hrozné.

Pan Langer, příslušník finanční stráže v Prachaticích na sudetské hranici 15. března 1939.

Ještě si vzpomínám na jednoho. Šel k maríně. Jeho bratr šel na frontu již v šestnácti letech. Prý ho zezadu zabili vlastní, když měl strach. Byl také ze smíšeného manželství a na frontu ho poslala vlastní matka.

Táta říkal, že v dílně u Jilečka měli mapu na stěně a sledovali, jak postupuje Rudá armáda a jak se Němci stahují do „předem připravených

pozic“. Sledovali i Rome-lovo tažení v Africe. Jednou se před mapou dohadovali a nevšimli si, že mají otevřené okno. A na to okno jim hoří zaklepal husinecký Němec Saibr. Přišel dovnitř a řekl, že jsou slyšet až ven a že ta mapa půjde dolů. Měli tehdy dost nahnáno. Ale žádné udání nepřišlo.

Dělal s nimi taky jeden pán. On Čech, manželka Němka. Fandil Němcům, a tak z něj měli po Heydrichovi strach. Ale ani on neudával. Pomáhal jim shánět načerno jídlo, jezdil s nimi na kole po vesnicích (na lístky toho bylo málo).“

„Tatínkův starší bratr byl podplukovníkem Československé armády – letec. Když nás Němci zabrali, tak měl strýc za úkol organizovat přelet našich letců do Francie. I když byl u armády a stále cestoval, stále bydlel ve Vodňanech. Pamatuji se, jak mě tam tatínek vzal. Šel se se svým bratrem rozloučit. Zanedlouho na to strýc emigroval. Němci potom zavřeli jeho ženu a až do konce války byla v Ravensbrücku.

Ve Vodňanech i v Husinci se všeobecně vědělo, že strýc je ve Francii a posléze v Anglii. Strašně jsme se báli, že otce zavrou. Asi v roce 1941

zavřeli dědečka a nejstaršího bratra. Ale nedali je do koncentračního tábora, ale do zajateckého tábora na území Čech. Nebyl to koncentrační tábor. Nebyly tam plynové komory a další hrůzné věci. Asi v roce 1944 je oba pustili domu.

Jednoho dne v září 1943 jsme přišli s tatínkem ze školy a matka celá uplakaná říkala, že u nás byli tři gestapáci.

Rok 1939. Podle B. Jilečkové, tehdejší správkyňe, prapor s hákovým křížem nikdy nevisel na Husově domě č. 36.

Udělalí zběžnou prohlídku bytu a nařídili, aby se otec zítra ráno v osm hodin hlásil na gestapu v Budějovicích. Nešlo si říct uteču. Nebylo kam. Navíc by se útěk okamžitě obrátil proti mně a mamince. Tatínek tedy odjel a už se nevrátil. Zároveň byl zatčen i četník Kolafa a ředitel továrny B. Peleška.

Do školy, od zatčení tatínka, jsem jezdila do Vodňan, protože v Husinci se všeobecně soudilo, než se přišlo na Mojžíše, že mého tatínka udal jeden učitel. Za protektorátu nebyl školský od-

bor v Prachaticích, ale ve Vodňanech. Působil tam v té době velice slušný inspektor. Uměl výborně německy, protože se narodil ve Vídni. Byl Vídeňský Čech a po válce s tím měl problémy, ale byl to dobrý člověk. A ten sem tenkrát přijel a říká: "Neposílejte dceru v Husinci do školy. Všichni víme, co se povídá. Ale i kdyby toho nebylo, husinecká škola by do posudku napsala, že je otec v koncentráku a nikam dál do školy by se nedostala. Posílejte ji do Vodňan, vždyť to není tak daleko. Já s kolegy promluvíme". Samozřejmě, že všichni věděli o otci, ale předstírali, že to nevědí. Tak jsem se dostala do Prahy na školu. Do Vodňan jezdilo několik děvčat z Husince, ale ty byly o rok nebo o dva starší než já, jezdily tam do rodinky. Sice jsem je zdravila, ale ony se mnou nekamarádily. Takové věci se děly, že jim rodiče zakazovali se mnou kamarádit.

O tatínkovi jsme skoro pořád věděli. Nejdříve byl na gestapu v Budějovicích. To přišel k naší matce člověk, který tam byl také vyšetřován. Říkal: „Viděl jsem vašeho muže na chodbě gestapa, byl svázaný do kozelce, lila z něj krev a kouřilo se z něj...“ Pak byl nějaký čas na Pankráci. Tam

byli čeští četníci a nebylo tak zle. Potom byl deportován do Terezína. V Terezíně byla hodně početná skupina Čechů a celkem tam mohli dostávat i balíčky od rodin. Každý den byli odvázeni na těžké práce. Při jedné té práci, bylo to na nějaké stavbě, spadl otec asi ze sedmi metrů výšky a zlomil si páteř. Vypadalo to velice špatně.

Husinec, srpen 1940.

V Terezíně byla našťastí poměrně veliká česká marodka, kde byly tři špičkoví čeští doktoři. MUDr. Vojtěch Sailer (po válce vydal knihu o té době pod názvem - Byli jsme tři lékaři). Pak to byl MUDr. Kryšpín, výborný člověk, se kterým jsme se potkali po válce. Na jméno třetího si nevzpomínám, ale byl to lékař na srdeční choroby, v tu dobu největší kapacita u nás. Otec byl v jejich péči několik měsíců.

Když se trošku uzdravil, musel na transport. Odvezli je do Dachau. Tam je nechali dva dny stát na „appel platze“, odvěšili je a poslali dál. V Dachau ale byli pan Kolafa a Peleška. Vždy, když

přijel nový transport, dívali se po známých a uviděli tatínka. Protože mohli občas dostat balíček z domova, přinesli otci nějaké jídlo. Snažili se pomoci. Také se tam tatínek potkal se švagrem, bratrem mé matky.

Výrovská náves (1944).

Jejich transport tam byl asi dva dny a pak je rozvezli jinam. To už byl rok 1944. Když je vezli v těch „dobyččácích“ na západ, tak se škvírami dívali ven a se zadostiučiněním se koukali, jak je Německo rozbombardované.

Balíčky posílané tatínkovi se začaly vracet a tři měsíce nepřišel od otce žádný dopis. Jak ho hledat? V té době jsem studovala v Praze pedagogickou školu. Matka mi řekla, abych došla do Pečkovy paláce v Praze, kde byla kartotéka všech vězňů z Čech a Moravy. Byla jsem tehdy čtrnáctiletá holka a vůbec jsem nevěděla, že v Pečkově paláci probíhá mučení. Tak jsem se nebála. Poslali mě do nějaké kanceláře. Tam nebyli žádní esesáci, ale obyčejní ně-

mečtí civilní zaměstnanci. A protože jsem v té době uměla již poměrně dobře německy, tak jsem se domluvila, že hledám tatínka, o kterém už tři měsíce nevíme. Tomu zaměstnanci se mě zželelo a řekl, ať přijdu za tři dny. Dal mi adresu do Neckarelcu, a tak jsme tam hned napsali a poslali balík.

Tatínka z Dachau odvezli do vyhlazovacího koncentračního tábora Natzweiler. Tento tábor měl filiálku v Neckarelcu. To je malé městečko asi jako Husinec na řece Neckar, přítoku Rýna. Na druhé straně Neckaru se stavěla podzemní továrna na letecké motory. Co bylo na povrchu, to bylo rozbombardováno, a tak stavěli továrny pod zemí. Byli ubytováni v bývalé škole a do továrny jezdili přes řeku. Dělali tam tu nejhorší práci.

Němečtí vojáci na husineckém náměstí (1943).

Spojenecká vojska vstoupila na území Německa. Proto se „lágry“ stěhovaly v tzv. pochodech smrti. Z Neckarelcu se otec dostal s po-

chodem smrti zpět do Dachau. Ale tam bylo přeplněno, a tak je hnali dál. Na pochodu smrti je dostihli Američané. Esesáci dvě noci před tím utekli a nechali je tam. Už nehrozilo, že je všechny postřílí. Vězňové se rozdělili na skupinky a namířili si to domů. Ale byla to obrovská dálka, bez jídla a prostředků. Američané se jich ujali a otce s dalšími pěti kamarády odvedli na velký německý statek. Majiteli nařídili, že se o ně musí postarat. Budou spát pod střechou a budou dostávat třikrát denně najíst. Že si pro ně za pár dní přijdou. Tatínek říkal, že si z toho moc nepamatuje. Bylo mu hrozně zle, měl zápal plic. Ale třikrát denně dostávali mléko a chléb nebo brambory, a připadali si jako v nebi. Ve druhé polovině května je Američané naložili na auta a odvezli do Plzně. Na nádraží je vysadili, dali jim bochníček chleba a poslali domů. 28. května, když ještě otec nebyl doma a ostatní se už vrátili, sedla matka ráno na rychlík do Prahy a že tam bude tatínka hledat. Určitě tam mají seznamy, kdo se vrátil a kde by mohl být. Když chtěla přestoupit v Číčenicích, přiběhl k ní pan Pošmura z Husince a říká, že otec spí v čekárně. Vrá-

tili se do Husince a pan Čapek, který vozil poštu, je přivezl z nádraží. Otec byl ve zbědovaném stavu, vážil 38 kg. Dlouho trvalo, než se zotavil.

Skoro nikdy nepřestal Němce nenávidět a šlepně se jich bál. Až když se se mnou sprátelila jedna Němka, učitelka z Pásova. Několikrát u nás byla a psala mi dopisy. Otec se nejdříve rozčiloval, že si píše s Němkou, ale pak už chtěl vědět, co píše. Vždycky se k němu chovala jako by byl její otec. Měnil se před očima. Najednou už nemluvil jen o gestapácích a esesácích a kolik kamarádů zavraždili. Najednou začal mluvit o slušných Němcích, které tam potkal. Třeba v té podzemní továrně pracovali i normální Němci a ti je povzbuzovali. Dokonce jim říkali, jak postupují spojenecká vojska. Sami se nemohli dočkat konce války. Ani pro ně to nebylo lehké. Anebo když šli na pochodu smrti, podpíral otce z každé strany jeden kamarád. Aby ho nezastřelili. Kdo padl byl okamžitě bez milosti zastřelen. Otec říkal, že se střílelo jako na honu. Jednou proti nim jela žena na kole a na řídítkách měla tašku. Když k nim doje-la, seskočila z kola a dívala se na ně. Sáhla do tašky a vyndala vajíčko.

Asi jí připadalo, že je na tom nejhůř, a tak mu to vajíčko podala. Možná mu tím zachránila život. Začal rozlišovat, že nejsou všichni Němci vrahové. Byla jsem šťastná, že se otec zbavil šílené nenávisti a strachu. Protože nést s sebou nená-vist, to je strašné břemeno.

Jak jsme žili za války bez otce? Měli jsme obrovský dluh za dům. Maminku do záložny nevza-li, když měla manžela v koncentráku. Jiná práce tu také nebyla. V Husinci žilo moc lidí, kteří se přistěhovali ze zabraného území. Maminčin tatínek byl zelinář, a tak jsme začali pěstovat zeleninu. Naštěstí záložny nežádaly splácení dluhů ani úroků. Až po válce. Byly ohromně solidní.

Ke konci války byly bombardovány budovy gestapa v Českých Budějovicích. Všechno neshořelo. Našla se tam spousta dokumentů. Mezi jinými i nařízení, že 15. května 1945 měli být zatčeni další občané

Husince. Byla jsem malá holka a už si nepamatuji, kdo všechno tam byl, jenom jméno naší maminky.“

Ve škole byl zřízen Veřejný kryt protiletectký (rok 1943)

V březnu a dubnu 1945, začala spojenecká letadla napadat vlaky, nádraží, vojenské a hospodářské objekty systematicky. Kvůli čím dál tím častějším náletům jezdily od konce března vlaky na trati Prachovice-Volary s doprovodem pancéřovaných vozů s protiletadlovými děly.

„S Čajou a s Tondou jsme jezdili na husinecké nádraží navážet prkna. Zrovna, když jsme tam zase byli, byla tam přistavená lokomotiva, šíbovala s vagóny. Byl ohlášen nálet hloubkařů. Lokomotivu okamžitě odstrčili až nahoru k mlýnu, jak je silnice na Netolice. Hloubkaři se do ní okamžitě pustili

Nekonečné proudy německých vojsk táhnoucích na Vimperk (husinecké vlakové nádraží v dubnu 1945).

li. Začalo se z ní kouřit. Cisterna byla úplně rozstřílená.

Ještě ten den verbovali v Prachaticích mladé německé kluky, nebo spíš poněmčené. Během týdne je vyslali s jiným vlakem do Čičenic. Ten vlak hloubkaři rozstříleli na Pražáku. Ti tu tou dobou řádili jak šílení. Je tam velký pomník a tam jsou jména těch osmnáctiletých kluků. V lokomotivě byl i tátovo sestřenice kluk. Ten na tom Pražáku taky zahynul. Táta potom řekl mužovi sestřenice, že poslali kluka na smrt. On se na něho zle osopil, ať drží hubu, nebo půjde taky.“

Partyzánská skupina Šumava II při oslavách osvobození (rok 1945)

„Ke konci války tady prováděli spojenci nálety. Byly jsme v hlídkách. Když odhoukali nálet, museli jsme do vrátnice v Šumavanu. Tam byla

knihna, do které jsme zapisovali, v jakou dobu a kolikrát houkali. Třetí houkání znamenalo přímý nálet. Lidé pak utekli do vily Elišky. Pod stavením byly sklepy a tam se schovávali.

Počet náletů se neustále zvyšoval. Ke konci už byly nálety každé snad čtyři hodiny.“

„Podle výzvy zahraničního rozhlasu z Londýna i z Moskvy svolal plukovník Alois Polášek 26. dubna 1945 ustavující schůzi ilegálního RNV do kabiny biografu (odtud byly 3 východy) v době od 21.00 – 22.15 hod. Jednání bylo tajné. Předsedou ilegálního RNV byl zvolen pluk. int. Alois Polášek.“

V řadách hasičstva vznikla Stráž obrany, která měla pomáhat místnímu četnictvu udržovat pořádek a bezpečnost.

„Stráž obrany vznikla již v lednu. Postupně vytvořili partyzánskou skupinu Šumava II. Tato odbojová buňka se rozšiřovala o další členy hasičského sboru a bývalé vojáky čsl. armády. Velitelem byl R. Peleška a později pak podplukovník čsl. armády (bývalý) Hraničářského praporu č. 4, Josef Sucharda (bydlel na Ostrovci v Panuškových vile).

1. dubna získala odbojová skupina první zbra-

ně v Pěčnově. Ve stodole rolníka Zaumüllera hlídali polní němečtí četníci vozy se zbraněmi. Skupina se zmocnila pušek, nábojů, granátů a 1 samopalů.

Druhý výpad byl podniknut na Staré Prachatic, kde byly získány další zbraně od maďarských vojáků.

Další výpad byl veden do Hoštic, kde se zmocnili několika pušek. Výpady byly získány zbraně na vyzbrojení 25 členů.“

5. května 1945 převzal veřejnou moc a správu do svých rukou RNV (revoluční národní výbor).“

„5. května projížděl Husincem hlavní proud německých armád od Čičenic a Vodňan na Vimperk k Američanům. Značná část samostatných a menších jednotek byla odzbrojena.“

„Po celém Husinci se rozléhal strašný rámus. Všichni jsme vyběhli před barák a uviděli valící se německé tanky. Chytili jsme se za ruce a utíkaly do uličky. Já byla poslední a narazila jsem u Jungmanů (hotel Na Knížecí) do patníku. Strachy jsem ani nebrečela i když si pamatuji bolest a pak pěknou modřinu na boku.

O několik dní později hnali němečtí ovčáci Husincem obrovské stádo ovcí. Bylo jich tolik, že

nebyl vidět konec a stále se valily další a další. Někteří husinečtí duchaplně otevřeli vrata domů u silnice a pár kusů odchytily. Potom jsme se doslechli, že je hloubkaři zmasakrovali v nějaké vesnici, snad ve Chvalšínách.“

Oslavy osvobození v roce 1945.

„Jak byl osvobozen Husinec? Přijeli sem v jednom jepeu Američané z Vimperka. Projížděli tady. Všichni jsme měli připravený šerík. Bylo tak krásné jaro. Byla jsem u Tajanovských. Měli jsme nahoře otevřené okno. Vždycky jsme vystrčili vlajku, a když vyjeli u Pojslů Němci, tak jsme ji schovali. Když odjeli, tak jsme ji zase vyvěsili. Měli jsme připravené šeríky, které jsme chtěli na Američany házet. A oni přijeli nečekaně, tady ze shora (od Vimperka), takový čtyři mladí kluci. My na ně házeli šerík a mávali.

Projeli Husincem, otočili se a jeli zase zpátky. U kapličky všechen šerík vyházeli, protože toho měli plné auto a odjeli. Později jsem se dozvěděl, že přijeli na černo. Osvobodili nás a jeli zase zpátky.“

„Tátovi někdo z RNV řekl, že má jednu německou kolonu dovézt na tržiště. Tam měli Němci všechno nechat a dále jít po svých. Táta naskočil na první transportér a jel. Za Husovým domkem se otočil a viděl, že od kostela vyjíždí další a další. Byla v něm malá dušička. Německy neuměl a řidič na jeho „Halt“ nereagoval. V duchu si říkal, že ho určitě skopnou a přejedou. Naštěstí šel nějaký pan Mikuška (snad úředník u Misíků) a ten německy uměl. Nasměrovali je tedy na Tržiště. K hranicím už táhli pěšky.“

Oslavy osvobození v roce 1945.

„9. května 1945 velitelství partyzánského úseku Šumava II. provedlo v Husinci nábor do vyčišťovacích oddílů. V 7.00 hod. nastoupili členové oddílů k přísaze (90 mužů a 2 ženy), kte-

rou přijal velitel J. Sucharda za přítomnosti pplk. Teringla z Bavorova, plk. Poláška a jiných přítomných důstojníků.“

„To byli husinečtí partyzáni a bylo jich hodně. Stáli seřazení před kostelem u Hrašů na chodníku, každý měl kvér. My tam na ně taky koukali a loučili se, šli do pohraničí. Eda stál a měl takhle tu flintu, na hlavě nějakou čepici s kšilttem, asi klobouk. Najednou rána, Edovi puška prostřelila zezadu kšilt, klobouk odlétl na silnici. Všichni se tak strašně lekli....“

Oslavy osvobození v roce 1945.

„Hasičská četa dostala v 11.00 hod. za úkol obsazení Prachatic. Jiné husinecké čety čistily a obsazovaly pohraničí. Hasičská četa z Husince zajistila a odzbrojila Němce na okresním úřadě v Prachaticích a byla vystřídána party-

zány z Vodňan. Četa pak podle rozkazu odzbrojila uprchlíky - Němce ubytované v gymnasiu. Zde byly nalezeny zbraně - 2 auta je odvezla a předala do kasáren, kde se začínala tvořit naše armáda. Četa z Husince obsadila Lázně sv. Markéty, kde bylo asi 500 Němců - důstojníků a vojáků na rekonvalescenci. Při obsazení Lázní byli osvobozeni 2 ruští vojáci, kteří tam dělali sluhy.

V Husinci bylo zadrženo klatovské a tábořské gestapo.“

Zástupci Sovětské armády v Husinci 14. 5. 1945 s předsedou A. Poláškem, F. Pekařským a p. Muchlem na zahradě radnice.

„7. května 1945 v 17.30 hod. přijelo před radnici auto s americkými vojíny, kteří byli uvítáni členy RNV. Po odjezdu Američanů směrem k Vimperku usnesl se RNV, aby husinečtí Němci byli svoláni s čistícími prostředky a aby

vyčistili sál Na Šumavě, kde byly ubytovány ženy z „Pochodu smrti“ z koncentračního tábora Ravensbrücku.“

„Dne 10. května byl Husinec osvobozen vojsky 26. pěší divize genmjr. W. S. Paula (3. americké armády generála Pattona). Velitelem Prachatic a okolí se stal plukovník Condreen. Styčným důstojníkem za československou stranu tu byl husinecký občan major Lang-Tajanovský.“

Relace rozhlasu podle knihy hlášení z 11. května: „Dnes v 18.00 hod. uvítá RNV americkou armádu. RNV zaujme postavení na chodníku předradnicí. Obecenstvo se žádá, aby se zúčastnilo přivítání. Pořádkovou službu mají partyzáni 1. a 2. čety - beze zbraně.“

„Uvítání Američanů bylo uskutečněno 11. května 1945 v 19.30 hod. Uvítací projev přednesl anglicky předseda RNV Al. Polášek.“

(28. června 1945 byl předseda MNV plk. int. Al. Polášek povolán do ministerstva národní obrany.)

Po osvobození byly v Husinci Američané. Šarže bydlely v rodinách. Někteří si mezi husineckými dívkami našli i manželky.

Na Ostrovci měli roze- stavěné kádě a filtrační stanici. Jeden stan, kde byla hlídka a obsluha filtrační stanice. Jak je lávka u parku, tak tam měli velikánské částečně zastřešené podium. Asi jednou týdně tam byl nástup. Sjely se všechny šarže, armáda byla nastoupená před nimi a pak udělali koncert. To podium využívali i husinečtí“

„Chodili tancovat na Šumavu do sálu. Jednou týdně byla muzika. To už bylo po válce.“

6. července 1945 se konaly 1. mírové oslavy Husovy organizované MNV v Husinci. Zúčastnil se jich generál Ludvík Svoboda, ministr Neumann, Dr. Ployhar, generál Patton a příslušníci americké armády.

Ačkoli se zdálo, že hrůzy druhé světové války lidstvo poučily a že se svět vydal cestou míru a spolupráce, realita dneška ukazuje, jak křehká tato rovnováha může být. Konflikty v různých částech světa, agresivní politika některých států a rostoucí napětí mezi velmocemi dokazují, že ani po osmdesáti letech nejsme imunní vůči opakování minulých chyb. Druhá světová válka byla důkazem, jak důležitou roli hrají spojenci a mezinárodní spolupráce. Dnes, v době geopolitických nejistot, bychom si měli uvědomit, že mír není samozřejmost je třeba jej chránit a aktivně o něj usilovat.

Ztracená místa

Zatímco některé domy a stavby odolávají času po staletí, jiné zmizí beze stopy. Tento obecní dům byl kdysi důležitou součástí života obce – dnes z něj nezbylo nic.

Jde o typ stavení, která se v mnoha obcích stavěla už od 14. století. Sloužila k různým účelům – nejčastěji jako

příbytek obecních pastýřů, sluhů, sirotků či ponocných.

Později poskytovala střechu nad hlavou i těm nejchudším. V Husinci bývalo chudých víc, a tak byl v roce 1808 z nadace Jana Neužila postaven chudobinec (tzv. špitál). Později byl rozšířen o další patro a poskytoval útočiště až 25 domácím chudým.

Ale vraťme se k této budově. Postupem času ztratila svůj původní význam a stala se běžným obytným domem. Vydržela až do poloviny 20. století, kdy musela ustoupit novým plánům obce.

Řešení z minulého čísla

Na první fotografii vidíte počátek stavby přehrady. Snímek pochází z roku 1934 a v pozadí už stojí rozestavěná budova, kterou její majitel – pan Panuška, tehdejší starosta města a jednatel „Říčního komitétu“ pro výstavbu přehrady – pojmenoval Les-

ní restaurace na přehradě Husinec.

Pan Panuška měl bezpochyby výborný podnikatelský nápad. Využil potenciál nové vodní nádrže a postavil dvoupatrovou budovu č.p.204, která se brzy stala oblíbeným místem setkávání. Již 15. srpna 1934 získal koncesi na provozování živnosti.

Později restauraci provozovali nájemci – prvním z nich byl Jan Charvát z Chotěboře, který zde v roce 1939 získal hostinskou a výčepnickou živnost.

Na posledních dvou fotografiích je zkáza po požáru v roce 1961. První patro už nikdy nebylo obnoveno a místo tak postupně upadlo v zapomnění.

